

وَمَا أُنْزِلُ نَفْسِي إِلَّا النَّفْسَ لَأَمَّارَةً بِالشُّوْرِ إِلَّا مَا رَحِمَ ۚ

لیره نمی گیم نفس خود را همانا نفس بسیار فرمان دشمنه است به بدی مگر آن را که رحم کند

رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتُونِي بِهِ ۖ

پرو دگر من همانا پرو دگر من امروزند مهربان است ۵۳ و گفت پادشاه بیلید نزد من لورا نالورا ویزه کردیم

لِنَفْسِي ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ

برای خود پس هنگامی که با وی سخن گفت ۵۴ گفت همانا تو امروز نزد ما صاحب قدر لسانت تری ۵۴ گفت

اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۚ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ﴿٥٥﴾ وَكَذَلِكَ

بگذار مرا بر گنجینه های این سرزمین همانا من نگاهبانان ۵۵ و اینچنین

مَكَّنَّا يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۚ نُصِيبُ

میزانند نفیس یوسف را در زمین قرار می گرفت از آن هر جا که می خواست می رسانیم

بِرَحْمَتِنَا ۚ مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا أَجْرَ

رحمت خود را به هر که خواهیم و تباه نمی کنیم مزد لیکو کاران را ۵۶ و هر آینه مزد

الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا ۚ وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ إِخْوَةَ

آخرت بهتر است برای کسانی که ایمان آوردند و پرهیزکاری می کردند ۵۷ و آمدند برادران

يُوسُفَ فَدْخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا

یوسف پس داخل شدند بر وی پس شناخت ایشان را و ایشان او را شناختند ۵۸ و چون

جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُؤْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَيْكُمُ ۚ أَلَا تَرَوْنَ

آماده کرد بر ایشان بکارهای ایشان را گفت بیلید نزد من برادر خود را که از پدر شماست آیا نمی بینید

آيَةُ أَوْفَى الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ ۖ فَلَا

که من پر می دهم پیمانه را و من بهترین میزبانانم ۵۹ پس اگر نیلورید نزد من لورا پس نخواهد بود

كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَتَرُوهُ عَنْهُ أَبَاهُ

پیمانه ای برای شما نزد من و نزدیک نشوید به من ۶۰ گفتند حتماً خواهیم خولت لورا از پدرش

وَأِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفَتِيِّنِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَهُمْ فِي رِجَالِهِمْ

و ما البته کنندگانیم این کار را ۶۱ و یوسف گفت به غلامان خود قرار دهید سرمایه ایشان را در بارهای شان

لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَيْنَا ۚ أَهْلُهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

باشد که آنان بشناسند آن را چون باز روند به سوی اهل شان باشد که ابرای خرید غله باز گردند

﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَيْنَا أَهْلُهُمْ قَالُوا يَكُونُ أَمْ نَكُونُ ۚ أَمْ نَكُونُ

پس چون باز گشتند به سوی پدر خویش گفتند ای پدر ما باز دانست از ما پیمانه را

فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانًا نَكْتَلُ وَإِنَّا لَمَحْفُظُونَ ﴿٦٣﴾

پس بفرست با ما برادر ما را تا پیمانه گیریم و همانا ما لورا نگاهبانانیم ۶۳

قَالَ هَلْ مَأْمُوكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْسُوكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ
 ایضوب گفت آیا امین شطرم شمارا بر او مگر چنانکه امین گرفته بودم شمارا بر برادرش پیش
قَبْلُ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٦﴾ **وَلَمَّا فَتَحُوا**
 از این پس الله بهترین نگهدارنده است و او مهربان ترین مهربان است ﴿۶۶﴾ و چون بگشادند
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَنَاتَنَا
 کالای خود را یافتند سرمایه شان را که باز گردانده شده بود به ایشان گفتند ای پدر ما
مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
 دیگر چه می خواهیم؟ این سرمایه ما است که باز گردانده شده است به ما و خوراک آوریم برای کسان خود و نگهداری کنیم
أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلُ يَسِيرٍ ﴿٦٧﴾ قَالَ لَنْ
 برادر خود و اقربان می کنیم بیعانه ای را شتری را این بیعانه ایست آوردش ساده است ﴿۶۷﴾ گفت هرگز
أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا
 نفرستم او را با شما تا آنکه دهید مرا بیعانی استوار از الله که البته باز آورید به من او را مگر
أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ
 آنکه گرفتار شوید او نتواند پس چون بدو سپردند بیعانشان را ایضوب گفت الله بر آنچه می گویم نگهدارنده است
﴿٦٨﴾ وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ
 و گفت ای پسران من درمیاید از یک دروازه و درآید از دروازه های
مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَلْحَكُمُ إِلَّا
 پراکنده و دفع نمی کنم از شما از اقصای الله چیزی را نیست فرمان مگر
لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٩﴾
 و چون
وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ
 داخل شدند از جایی که فرمان داده بود به ایشان پدرشان دفع نمی کرد از ایشان
مِنْ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ
 از اقصای الله چیزی را مگر نیازی را که در دل یعقوب بود که برآورده ساختن را و به درستی که او
لَدُوْهُ عِلْمٌ لِّمَا عَلَّمْتَهُ وَلَئِكَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 دارای دانشی بود به سبب آنچه به او آموخته بودیم و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند
﴿٧٠﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ وَأَوتَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ
 و چون داخل شدند بر یوسف جای داد برادر خود برادر اتسا خود را گفت
إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَهِسْ بِمَا
 همانا من خود برادر توام پس آندوهگین مباش به سبب آنچه
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾
 می کردند

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَمَعَ التَّيْقَانَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
پس وقتی که آماده کرد برای ایشان ساز و برگ شان را نهاد جام را در باران برادر خود پس

أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا أَلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبِلُوا
آواز داد آواز دهنده ای ای کاروانیان همانا شما در دزدانید گفتند در حالی که رو آوردند

عَلَيْهِمْ مَآذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعَ أَلْمَلِكِ
به آنان چه چیز گم کرده اید؟ گفتند گم کردیم صاع پادشاه را

وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ جِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
و برای کسی را که بیورد آن را یک بار شتر است و من به این اوسته ضامن گفتند سوگند به الله

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتَنَا لِنُقْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
هر آینه دانسته اید که ما نیامده ایم تا فساد کنیم در زمین و هرگز نبوده ایم دزدان

﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاءُكَ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاءُ
گفتند پس چیست کیفر این کار اگر باشید دروغگویان؟ گفتند کیفر این کار این است

مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاءُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
کسی که یافته شود در بار او پس از وی الوافقت کیفرش این گونه کیفر می دهیم ستمکاران را

﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاةِ أَخِي ثُمَّ أَسْتَخْرَجَهَا مِنْ
پس استخوانها را کرد از باران های ایشان پیش از برادرش پس در آورد آن استخوان را از

وِعَاةِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
باران برادر خود این چنین چاره اندیشی کردیم برای یوسف روا نبود که گم گویان بگیرد برادر خود را

فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ
در این پادشاه مگر آنکه بخواهد الله بلند گردانیم به درجاتی هر که را که بخواهیم

وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
و بالاتر از هر دانشی دانایی هست گفتند اگر دزدی می کند

فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ بَنِائِهَا فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
به درستی که دزدی کرده است برادر او نیز پیش از این پس پنهان داشت آن سرور را یوسف در دل خود

وَلَمْ يَبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
و آشکار نکرد آن را برای شان گفت شما بدترین جایگاه را دارید و الله دانایتر است به آنچه

تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَبْنَئُهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا
بیان می کنید گفتند ای عزیز هر آینه برای او پدری بزرگوار است کلان سال است

فَخَذَ أَحَدًا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾
پس بگیر یکی را از ما همانا ما می بینیم تو را از نیکوکاران

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعًا عِنْدَهُ إِنْ مَا
 گفت پناه بر **الله** از آنکه بگیریم مگر کسی را که یافته ایم متاع خود را نزد او همانا ما
إِذَا لَفِظَتُمُوتَ ۖ فَلَمَّا اسْتَيْفَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا ۖ
 آنگاه استمکاران باشیم پس چون نالامید شدند از وی به کناری رفتند نجاو آنگاه
قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
 گفت بزرگ ایشان آیا ندانسته اید که پدر شما هر اینه گرفته است از شما
مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ ۖ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ
 پیمانی استوار را از **الله** و پیش از این هم چه کوتاهی می کردید درباره یوسف؟ پس چنانچه خواهیم شد
الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
 زمین سرزمین امسا تا وقتی که اذن دهد به من پدرم یا داوری کند **الله** برای من **و او** بهترین داوران است
۸۰ اَرْجِعُوا إِلَيَّ أَيُّكُمْ فَقُولُوا يَتَابَعًا إِنَّكَ سَرَقَ
 برگردید به سوی پدر خویش پس بگوئید ای پدر ما همانا پسرت چربی کرد
وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
 و گواهی نمی دهیم ما مگر به آنچه می دانیم و نبودیم پرنهان آگاهان از غیب خبری نداریم
۸۱ وَشَكَلَ الْقَرِيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْلْنَا فِيهَا
 و پیرس از اهل این آبادی که بودیم در آن و از کاروانی که اندریم در آن
وَأَنَا لَصَادِقُونَ ۖ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً ۖ
 و همانا راست گویانیم **۸۲** ای خوب گفت بلکه آراسته است برای شما نفوس شما کزای اظهار ادا
فَصَبَّرْ جَمِيلٌ عَنِ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ
 پس اکرم من صبری لیکو است لیداست که **الله** بیاورد پیش من ایشان را همگی همانا او **هو**
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۖ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَأْسَفُ عَلَيَّ
 دانای سنجیده کار است **۸۳** و روی برگردانید از ایشان و گفت ای دریغ بر
يُوسُفَ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ۖ
 یوسف و سفید شد هر دو چشم او از اندوه پس او غم خود را فرو می خورد **۸۴** آنگاه زلفه بود
قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْأُ تَذَكَّرُ يُونُسَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا
 گفتند سوگند به **الله** همیشه یاد می کنی یوسف را تا آنگاه که شوی سخت بیمار
أَوْ تَكُونَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ ۖ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي
 یا شوی از نابودشوندگان گفت جز این نیست که شکوه می برم بپیشانی
وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۖ
 و اندوه خود را به **الله** و می دانم از جانب **الله** چیزی را که شما نمی دانید **۸۵**

يَبْقَىٰ أَذْهَبُوا فَتَحَسَبُوا مِنْ يُوْسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا
ای بران من بروید پس جستجو کنید از یوسف و برادرش و نومید مشوید
مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْكٰفِرُونَ
از رحمت الله همانا نومید نمی شود از رحمت الله مگر کافران
۸۷ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ
پس چون داخل شدند بر او [یوسف] گفتند ای عزیز رسیده است به ما و خانواده ما آسیب
وَجَشْنَا بِضَاعَةَ مُرْجَةٍ فَأَرْوِ لَنَا الْكِيلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
و آوردیم سرما به ای ناچیز را پس نعام بیهمای برای ما پیمانه را و صدقه کن بر ما
إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ۸۸ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ
همانا الله پاداش می دهد صدقه دهندگان را گفت آیا دانستید چه کردید
يُوْسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ۸۹ قَالُوا أَوَلَمْ نَك
با یوسف و برادرش آنگاه که شما نادانان بودید گفتند
لَأَنَّا يُوْسُفَ قَالَ أَنَا يُوْسُفُ وَهٰذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ
همان یوسفی؟ گفت من یوسفم و این برادر من است هر آینه منت نهاد الله
عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
بر ما همانا هر که پرهیزکاری کند و شکیایی ورزد پس به درستی که الله نپاه نمی گرداند پاداش
الْمُحْسِنِينَ ۹۰ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَٰثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
نیکی کاران را گفتند سوگند به الله هر آینه برگزیده است تو را الله بر ما
وَأِنْ كُنَّا لَخٰطِئِينَ ۹۱ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ
و به درستی که ما بودیم خطاکاران گفت هیچ سرزنش نیست بر شما
الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۹۲
امروز می آمرزد الله شما را و او مهربان ترین مهربانان است
أَذْهَبُوا بِفَمِيصِي هٰذَا فَالْقُوْهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
بروید این پیراهن مرا پس بپوشید آن را بر چهره پدر من تا بینا شود
وَأَتُوْا بِأَهْلِكُمْ ۹۳ أَجْمَعِينَ وَلَمَّا فَصَلَتِ
و بیایید نزد من خانواده تان را همگی و چون جدا شد
الْعِزُّ قَالَ أَبُوهُمَ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوْسُفَ لَوْلَا أَن
کاروان مرا گفت پدرشان همانا من می یابم بوی یوسف را اگر نداشتید
تَفْنِدُونِ ۹۴ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلٰلِكَ الْقَدِيمِ ۹۵
مرا سبک عقل گفتند سوگند به الله همانا تو در گمراهی دیرینه خودی

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْفَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَازْتَدَّ بِصِيرٍ قَالَ
 پس چون پیامد پیش وی مرده رسان یافت آن ابراهیم را بر چهره وی پس گشت بیجا گفت
 أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا
 آیا نگفته بودم به شما همانا من می دانم از جانب **الله** چیزی را که نمی دانید؟ گفتند
 يَتَّابَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ سَوْفَ
 ای پدر ما آمرزش بخواه برای ما گناهان ما را به درستی ما بودیم گناهکاران گفت زودا که
 اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٨﴾ قَلَمَّا
 آمرزش خواهم برای شما **پروردگار خود** همانا او **ان** آمرزنده مهربان است پس چون
 دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ عَاوِيٌّ إِلَيْهِ أَبُوهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ
 درآمدند بر یوسف جای داد نزد خود پدر و مادرش را و گفت درآید به مصر
 إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِينَ ﴿١٩﴾ وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا
 اگر بخواهد **الله** درحالی که دراصلن خوشهید بود **و** بالا نهاد پدر و مادر خود را بر تخت و افتادند
 لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَبْتَئِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
 در برابر تو سجده کنان و گفت ای پدر من این است تفسیر خواب من پیش از این هر آینه گردید آن را
 رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم
پروردگار من به حق و به درستی که نیکویی کرده است به من چون بیرون آورد مرا از زندان و آورد شما را
 مِّنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ تَرَجَّ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ
 از بیابان بعد از آنکه آشوب گردانید شیطان میان من و میان برادران من همانا
 رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢٠﴾ رَبِّ
پروردگار من نازک بین است در آنچه بخواهد همانا لایست **ان** دانای سنجیده کار **اما پروردگار من**
 قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ
 همانا دادی به من بهره ای از پادشاهی و آموختی مرا از تفسیر خواب ها ای پدیدگشته
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي
 آسمان ها و زمین تویی کارساز من در دنیا و آخرت بپذیر مرا
 مُسْلِمًا وَالْحَقَّقِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
 مسلمان و پیوند مرا با شایستگان **این گفته** از اخبار غیب است
 نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ
 که وحی می کنیم آن را به سوی تو و تو نبودی نزدیک آنان هنگامی که همناشان شدند و آنان تیرنگ می رفتند
 وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢﴾
 و نیستند بیشتر مردمان و اگر چه حرص بورزی ایمان آورندگان

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٦﴾
 ودرخواست نمی کنی از آنان بر آن اگر بخواهی هیچ مزدی را نیست این اقرار است جز بندی برای جهانیان

وَكَايْنٍ مِّنْ ءَايَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٧﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِٱللَّهِ إِلَّا
 واینان از آیه ها در آسمان ها و زمین که می گذرند بر آن و ایشان از آنها روی گردانند و ایمان نمی آورند بیشترشان به الله مگر اینکه

وَهُمْ مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٨﴾ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ ٱللَّهِ
 در همان حال که شرک ورزانند آیا ایمن شدند از آنکه بیاید بر آنان پوششی از عذاب الله

أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٩﴾ قُلْ هَذِهِ
 یا بیاید بر ایشان رستاخیز ناگهانی و ایشان و هم لا یَشْعُرُونَ در نیابند بگو این

سَبِيلِ أَدْعُوا إِلَى ٱللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعْنِي وَسُبْحَنَ
 راه من است می خورم به سوی الله بر بینش (کامل) من و هر که پیروی کرده است مرا و پاکا

ٱللَّهِ وَنَا أَنَا مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١١٠﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ
 الله و نیستیم من از شرک ورزان و نفرستادیم پیش از تو

إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِم مِّنْ أَهْلِ ٱلْقَرْيَةِ أَفَلَا يَسِيرُوا فِي
 مگر مردانی را که وحی می کردیم به ایشان از اهل آبادی ها آیا گردش نکرده اند در

ٱلْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
 زمین که بنگرند چگونه بود سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند

وَلَدَارُ ٱلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَاتَقُوا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١١﴾ حَقَّ
 وهرایه برای آخرت بهتر است برای آنان که پرهیزکاری کردند آیا خرد نمی ورزید؟ تا

إِذَا أَسْتَفْسَسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
 آنگاه که نومید شدند فرستادگان (ایمن) و پنداشتند که از سوی مردم به آنان دروغ گفته شد آمد برای شان

نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١١٢﴾
 یاری ما پس رهائی ده شد هر که خواستیم و بازگردانده نمی شود عذاب ما از گروه ستمکاران

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي ٱلْأَلْبَابِ ﴿١١٣﴾ مَا كَانَ
 هر آینه هست در سرگذشت آنان بندی برای خردمندان نیست اقرار است

حَدِيثًا يُنْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِّقُ ٱلَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 سخنی که به دروغ گفته شده باشد ولیکن تصدیق کننده آنچه است که پیش از آن است

وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٤﴾
 و به روشنی بیانگر هر چیزی است و رهنمود و مهربانی است برای گروهی که ایمان می آورند

رب
۱۳

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

ان
۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

الْمَرِّ ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ ۚ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ

الفه لام مبهمل در این است آیات این کتاب و آنچه فرو فرستاده شده به سوی تو از پروردگارت حق است

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ

و لیکن بیشتر مردمان ایمان نمی آورند ۱) الله است که برافراشت آسمان ها را بدون

عَمَدٍ تَرْوَاهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ

ستون هایی که آنها را ببینید پس استیلا یافت بر عرش و رام کرد آفتاب و ماه را هر یک

يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ

رؤوفی گشت تا سرآمدی معین تدبیر می کند کارالفرس را بطن می کند آیات اخود را یافت که شما به دیدار

رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ

پروردگارتان یقین کنید ۲) و او است که گسترده زمین را و نهاد در آن کوه های استوار

وَأَنْهَارًا ۚ وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَىٰ الْآبِلَ

و نهرها را و از همه میوه ها قرار داد در آن دو صنف دو گونه دروختهش و شیرین می پوشاند ثبورا

النَّهَارَ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ

با روز همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که می اندیشند ۳) و در زمین

قِطْعٍ مِّنْجَبُورَاتٍ ۚ وَجَعَلَتْ مِنْ أَشْجَبٍ وَزَرْعٍ وَنَخِيلٍ صِنْوَانٍ

قطعه هایی است کنار هم دیگر و باغ هایی است از درختان انگور و گشت زار و خرماستان هم ریشه

وَعَرِشٍ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِصِلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ

و تا هم ریشه آب دفعه می شوند به یک آب و برتری می دهیم برخی از آنها را بر برخی دیگر

فِي الْأَكْشَلِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

در میوه و خوراک همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که خرد می ورزند ۴)

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَوْ أَوْفَا لَفِي خَلْقٍ

و اگر شگفتی ورزی پس شگفت آور است گفتارشان که آیا وقتی که خاک شویم آیا ما در آفرینی

جَدِيدٍ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ ۚ وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ

نوحولهم بود؟ آنان کسانی اند که کفر ورزیدند به پروردگار خود و آنانند که (تجیرها

فِي أَغْنَاهُمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ ۚ وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ

در گردن شان باشد و آنان همدان امتی اند آنان در آنجا جاویداند ۵)

وَسَتَعْمَلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
 وبه شتاب می خواهید از تو بدی را پیش از نیکی در حالی که به تحقیق گذشته است پیش
 قَبْلَهُمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
 از ایشان کفرهای امیرت است و همانا پروردگار تو دارای آمرزش است برای مردمان با وجود ستمشان
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۶ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
 و همانا پروردگار تو سخت کیفر است و می گویند آنان که کافر شدند چرا
 أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۝۷ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
 فرستاده نشده است بر تو نشانه ای از پروردگار جز این نیست که تو بیم دهنده ای و هر قومی را راهنمایی است
 ۝۸ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ
 ۝۹ اللَّهُ می داند آنچه بر می دارد هر مادینه ای و آنچه می کاهند بچه دان ها
 وَمَا تَزِدَّادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝۱۰ عَلِيمُ الْغَيْبِ
 و آنچه می افزاید و هر چیزی نزد او به اندازه است دانای پنهان
 وَالشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝۱۱ سَوَاءٌ مِنْكُمْ أَمَرٌ
 و اشکار است آن بزرگ برتر یکسان است از شما هر که نهان دارد
 الْقَوْلُ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
 سخن را و هر که به آواز بلند گوید آن را و هر که وی پنهان شود در شب و آواز پند
 بِالنَّهَارِ ۝۱۲ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
 در روز برای امنی تعقیب کنندگانی (پیش است) از پیش روی او و پس از او نگاه می دارند و نگاه
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
 به فرمان الله همانا الله دگرگون نمی کند حالت قومی را تا آنکه که دگرگون کنند آنچه را که در خودشان است
 وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ
 و چون بخوهد الله برای گروهی بدی او باری و پس برگشتی نباشد برای آن و نباشد برای آنان جز وی هیچ
 وَالِ ۝۱۳ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ أَلْبَافَكُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا
 کلاسز او سوری است آن که می نمایاند به شما برقی را که مایه ترس و امید
 وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝۱۴ وَيُسَيِّحُ الرُّعْدَ بِحُمَمٍ
 و پدید می آورد ابرهای گران را و به پانی می ستاید رعد با ستایش تو
 وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
 و فرشتگان از ترس او و می فرستد صاعقه ها را پس می رساند آن را
 مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ۝۱۵
 به هر که خواهد و آنان جدال می کنند درباره الله و الله و الله سخت کیفر است

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا
برای اوست دعوت حق و آنها را که فرامی خوانند به جای او هیچ پاسخی به آنان نمی دهند مگر

كَبِيرٌ كَثِيرٌ إِلَىٰ آلَاءِ مَا لَا يُنْفَعُ بِهِ شَيْءٌ وَمَا هُوَ بِبَالِيَةٍ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
مقتد کسی که بگشاید دوست خود را به سوی آب تا برسد به دهانش در حالی که نمی رسد آن آبرو و نیست حرفش کافران

إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ وَ لِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
مگر در گمراهی ۱۴ و برای الله سجده می کند هر که در آسمان ها و زمین است خولسته

وَكَرْهًا وَظِلَّلَهُمْ بِالْقُدُورِ وَالْأَصْصَالِ ۝ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
و ناخواسته و نیز سایه های شان در بامدادان و شامگاهان ۱۵ بگو کیست پروردگار آسمان ها

وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَأَتَّخِذُكُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأُنْصِفَ
و زمین؟ بگو الله است بگو آیا گرفتید به جز وی سرورانی را که ملک نمی شوند برای خویشان

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
سودی را و نه زیانی را؟ بگو آیا برابر است نابینا و بینا؟ یا برابر است

الْعُمُتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ
ناریکی ها و روشنی؟ یا اینکه قرار داده اند برای الله شریکانش که آفریده باشند مثل آفرینش الله پس مشتبه شده این دو آفرینش

عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ أَنْزَلَ مِنَ
بر ایشان بگو الله آفریننده هر چیزی است و اوست آن یگانه بر همه چیره ۱۶ فرو فرستاد از

السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِعًا
آسمان آب را پس جاری شد رودها به اندازه خویش پس برداشت سیل کفی برآمده را

وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ
و از آنچه می گذارند بر آن در آتش برای جستن زیوری یا کالایی کفی است مانند آن اینچنین

يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا
مقل می زند الله حق و باطل را اما کف کنار می رود خشکیده و ناچیز و اما آنچه

يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝
سود می رسد به مردمان پس می ماند در زمین این چنین می زند الله مثل ها را ۱۷

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ
برای آنان که پاسخ دادند [دعوت] پروردگار خویش را نیکوترین [بless] است و آنان که پاسخ ندادند [دعوت] او را

لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
اگر باشد برای شان آنچه در زمین است همگی و همانند آن با او البته عوض دهند آن را

أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَهُمْ فِيهَا يُلَٰهَدُونَ ۝
انان برای شان بدی حساب باشد و جای شان دوزخ است و آن ابد جایی است ۱۸

﴿۱۳﴾ أَمَّنْ يَعْلَمُ أَمَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَذْكُرُ
 آنکسی که می داند که محجه فروزد سزاوارست به سوی تو از جانب پروردگاری که وی گویا از استیلا بهیچ پدیده می پندد
 أُولَئِكَ الْأَلْبَابُ ﴿۱۴﴾ الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَقْضُونَ الْوَعْدَ
 خردمندان آن که وفا می کنند به عهد و نمی سکنند سخن
 وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
 و آنان که پیوند می دهند آنچه را فرمان داده است الله به که پیوند جوید و می ترسند از پروردگار
 وَيَحْمِلُونَ صُوءَ الْحِسَابِ ﴿۱۵﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا أَبَعَادَ عَثَرَةٍ رَحِمَهُمْ
 و سبکند از بدی حساب و آنان که شکیبی نمودند برای حس رهای بود
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ
 و برپا داشتند نماز را و انفاق کردند از آنچه روزی شان دادیم پنهان و آشکارا و دفع می کنند
 بِالْحَسَنَةِ الَّتِي آتَيْنَاكَ لَهَا عُقُوبَ الدَّارِ ۖ جَنَّتْ عَنْهُمْ يَدْخُلُونَهَا
 نیکو بدی این برای آنان است سرانجام آن سری بهسب های جاودانی که وارد می شود در آن
 وَمَنْ صَلَاحٍ مِنْ آبَائِهِمْ وَإَرْوَاحِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
 و هر که شایسته کار باشد از پدری شان و همسران شان و فرزندانش و فرستگانش و وارد می شوند
 عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۱۶﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ
 بر ایشان از هر دری ای گوید سلام بر شما به سبب آنچه صبر کردید پس نیکوست سرانجام این برای
 الَّذِينَ يَقْضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
 و آنان که وفا می کنند به عهد الله بعد از پیمان آن و می گسند آنچه
 أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَصِيدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَئِكَ لَهُمُ الْبُخْصَةُ
 فرمان داده است الله به آن که پیوند جوید و صیاد می کنند بر زمین این برای آنان است است
 وَلَهُمْ صُوءُ الدَّارِ ۖ اللَّهُ يَنْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوا
 و برای آنان است بدی سرای الله به فرح می خورد روزی را برای هر که خواهد و سبک می گرداند و سلاستند کار
 بِالْخَيْرِ الدُّنْيَا وَمَا لِلْخَيْرِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَّعٌ ﴿۱۷﴾ وَيَقُولُ
 به نیکو دنیای دین که نیست و نیکو دنیای آخرت مگر بهره ای اندک و می گوید
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَخْلُقُ
 آن که کفر ورزیدند چه فرود آورده شده به او ایست نشانه ای از جانب پروردگاری بگو همان الله که می خرد
 مِمَّنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَتَابَ ﴿۱۸﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ
 هر که از خواهد و راه نماید به سوی خویش هر که باز گردد به سوی تو آنان که ایمانی آوردند و آرام می مانند
 قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ أَتَقْوُونَ ﴿۱۹﴾ نَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ
 دل هاشان به یاد الله آگاه باشید به یاد الله نطمینان دل ها

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنَ

آنان که ایمان آوردند و کارهای نیکو را کردند و حال بسیار و نیکو

مَثَابٌ ۚ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ

بازگشتی است ۱۹ کذاک این چنین فرستادیم تو را در میان اممی که گذشتند پیش از آن اممهای بسیار

لِتَسْتَلُوا عَلَيْهِمُ الْبَيِّنَاتِ أَوْحِيَّا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ

تا بجوای برایشان آنچه وحی فرستادیم به تو در حالی که آنان کفر می ورزند به آنکه مهربانتر

قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٌ

بگو ۲۰ او پروردگار من است هیچ الهی جز او نیست بر او توکل کردم و به سوی او است بازگشت من

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمٌ

و اگر قرآنی می بود که ریزش می شد به سبب آن کوهها یا یاره یزد می شد به وسیله آن زمین یا به سخن پرت می شد

بِهِ الْمَوْتِ ۚ نَلَّ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَلَمْ يَأْتِصِ الْبَيِّنَاتِ آمَنُوا

به وسیله آن مردگان بزم می نمودند بلکه برای آنکه تمام کارها همگی با ناسخه اند آنها که ایمان آورده اند

أَن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا

که اگر بخواهد الله هر آینه راه نماید مردمان را همگی و همیشه آنان که کفر ورزیدند

نُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَقٌّ يَأْتِي

برسد ایشان به سبب آنچه کرده اند ایلائی آگوسته یا فوادمی اند نزدیک سری ساری و وقتی که برسد

وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْأَعْوَادَ ۚ وَلَقَدْ أَشْهَرُوا بِرَسُولِ

و عده الله هر آینه الله خلاف نمی کند وعده خود را و هر چه ریشخند شده اند پیامبرانی

مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ

پیش از تو پس مهلت دادم به کسانی که کفر ورزیدند سپس گرفتم آنان پس چگونه بود

عِقَابٌ ۚ أَمَسَ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا

کفر من؟ ۲۱ عاقبت او ایستاده است بر هر کسی بدینجه کرده است چو کسی است که جس است و قهر دارند

لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ آم

۲۲ ای آنکه شرمنانی را بگو بیان کنید نام های پس یا اینکه با خبر می کنید او را به آنچه نمی داند در زمین؟ یا اینکه

يُظَاهِرُ مِن قَوْلٍ بَلْ زِينَةٍ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَنِ

به کفری سرسری پس می گویند بلکه زینت شده است برای آنان که کفر ورزیدند فریب پس و بازداشت شده اند از

السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۚ هُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ

۲۳ راه و هر که گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ راه نهدی ۲۴ برای آنان عذابی است در زندگانی

الدُّنْيَا وَلِلْعَذَابِ الْآخِرِ أَشَقُّ وَمَا هُمْ مِّنْ أَتَىٰ مِنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ

۲۵ در و هر چه عذاب آخرت سخت تر است و نیست برای آنان از حدی الله هیچ نگاه دارنده ای

۲۶

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 مثال آن بهشتی که وعده شده است به پرهیزکاران جاری است از زیر آن حوضها

أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا فِيكَ عَقَقُ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعَقَقُ
 خوردن می‌دهی و سایه آن برای تو است از جانب فرجام کسانی است که پرهیزکاری کردند و فرجام

الْكُفْرِينَ النَّارُ وَالَّذِينَ آمَنَهُمُ الْكِتَابُ يَفْرَحُونَ
 کافران آتش است و آنان که دادیم به بساط کتاب را شاد می‌شوند

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَخْرَابِ مَنْ يُكْرِ بِعَصَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
 به آنچه فرستاده شده است به سوی تو و از گروه‌های گوناگون کسی است که بخاطر آن که برخی از او را بگو چنانچه بهشت که فرموده شده است

أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَهٌ أَدْعُوا وَإِلَهِهَ مَثَابُ
 که عبادت کنم الله و سرک نبرم به او نه سوی او می‌خوانم و نه سوی اوست بازگشت من

وَكَذَلِكَ أُنْزِلَتْ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ أَتَيْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا
 و این چنین فرموده شد به تو از جانب فرمانی به زبان عربی و اگر پیروی کنی از خواهش هائیس بعد از آنچه

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ
 آمد برای تو از علم چیست برای تو از جانب الله هیچ کارساز و نه نگاهدارنده ای و هر آنکه

أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
 فرستادیم پیامبرانی پیش از تو و هر دادیم برای آنان همسران و فرزندان را و شاید

لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِثَابِتٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ
 هیچ پیامبری را که بخورد ثبات یابد مگر به اجازه الله برای هر سرآمدی نوشته‌ای حکمی من است

يَمَحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُنْثِنُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ
 می‌پزد من ببرد هر چه را که می‌خواهد و ناز می‌کند هر چه که خواهد و نزد اوست اصل کتاب لوح محفوظ

وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ تَعْصُ إِلَهِي نَعْدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
 و اگر بخواهی به تو برخی از آنچه را که وعده دهم به ایشان یا بخواهی بفرستی پس جز این نیست که بر توست

الْبَلْعُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ أَوْلَمْ يَبْرُوا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
 رسان و بر ما است حساب و بر ما است حساب و آیا ندیدند که ما می‌آییم به سرزمین می‌کاهیم آن را

مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ
 از جانب آن و الله حکم می‌کند نیست هیچ بی‌گیرنده‌ای از حکم او و او است

الْحِسَابِ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَهُ الْمَكْرُ جَمِيعًا
 حساب است و هر چه مکر کردند پس که پیش بر آنها بودند پس به همه مکر خردم می‌دهی

يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عَقَقُ الدَّارِ
 می‌داند آنچه انجام می‌دهد هر کسی و خواهد دانست کفر این کافران که برای کسب فرجام آن سرای

وَيَقُولُ

و می گوید

الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا

انسان که کفر ورزیدند

قُلْ كَفَىٰ

گو

بِاللَّهِ

کافی است

شَهِيدًا

گواه

بَيْنِي

در میان من

وَبَيْنَكُمْ

و میان شما

وَمَنْ عِندَهُ

و آن که نزد ویست

عِلْمٌ

دانش

أَلِكُتُبِ

ن کتاب

سُورَةُ اِبْرٰهِيْمَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

الرَّحُّ كُتِبَ أَمْرُنَا إِلَيْكَ لِيُخْرَجَ النَّاسُ مِنَ الظُّلُمَاتِ

الحمد لامر الله این کتابی است که فرموده شدیم تا آنرا به سوی تو ما بیرون ببری مردمان را از تاریکی ها

إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

به سوی روشنی به فرمان پروردگارشان به سوی صراط راستان عزیز ستوده

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ

الله آنست که در آن است آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و وای

لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ

بر کافران عذاب شدیدی آنان که دوست دارند

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

زندگانی دنیا را بر آخرت و باز می دارند از راه حق را از راه الله

وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَجَاءَهُمْ أَولٰئِكَ فِي صَعْدٍ بَعِيدٍ وَمَا أَرْسَلْنَا

و می طلسم در زمین و می گشتند و آمدند آنان در گمراهی دوری پسند و ما نفرستادیم

مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ

هیچ پیامبری را مگر به زبان قوم او تا بیان کند برای آنان پس گمراه سازد الله

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هر که خواهد و راه نماید هر که خواهد و حق است عزیز حکیم

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْتَ أَخْرِجْ

و هر آینه و ما فرستادیم موسی را با نشانه های خود که بیرون آوری

قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا

قوم خود را از تاریکی ها به سوی روشنی و یاد ده ایشان را به آیات ما

اللَّهُ إِنَّكَ فِي ذَلِكَ لَا تَنْبِئُ لِكُلِّ صَكَّارٍ شَكُورٍ

الله همانا در این نشانه های است برای هر صکر کننده و شکر گزار

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 واینگی آنکه که گفت موسی به قوم خود یاد کنید نعمت الله بر خویش
 إِذْ أَحْسَنَكُمْ مِنْ حَالٍ فِرْعَوْنُ يَسْؤُمُوكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
 چون دهانید شمارا از کسان فرعون که تحمل می کردند بر شما بدی عذاب را
 وَيَذَّبُكُمْ ابْنَاءُكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَيُؤْتُونَ
 و سر می بزنند پسران شمارا و زنده می گذارند زنان دختران شمارا و
 ذَلِكَ مِنْ بَلَاءِ رَبِّكُمْ عَظِيمٍ وَإِذْ قَادَتِ
 این را مایه از ربابی بزرگ و هنگامی که خبردار صاحب
 رُبُكُمُ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ
 بر تو که است که اگر سپاسی گوید زیادتر دهم شمارا و اگر ناسپاسی کنید همانا
 عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقَالَ مُوسَى إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 عذاب من سخت است و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است
 جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ حَمِيدٌ اللَّهُ يَتَوَكَّرُ سُوْدَهُ اسْمُهُ
 همگی پس همانا الله بویگری سوده است ای پرستنده است به شما خبر آن که
 مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ وَالَّذِينَ مِنْ
 پیش از شما بودند قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که
 بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 بعد از ایشان آمدند برای آنها بوضوح حق پس را مگر الله آمدند نزد آنان پیامبرانشان با دلائل روشن
 فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَقْوَامِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
 پس باز کردند دستهای خود را در میان خود و سرسختی را کردند و گفتند همانا ما مکریم به آنچه فرستاده شدید
 بِهِ وَإِنَّا لَمِنَ شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ قَالَتْ
 برای ما و می گمان ما در شک هم از آنچه می خوانید ما را به سوی آن یکی سخت گفت
 رُسُلُهُمْ أَلَا إِلَهُ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
 پیامبران شما ای مادر وجود به شک است آفریدگار آسمان ها و زمین می خواند شما
 لِيُعَذِّبَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى آجَلٍ
 تا بیاورد برای شما از گناهات و تا باز پس نبرد شمارا تا وقتی که
 مَسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا شُرٌّ مَثَلًا فَرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
 نام مرده شده گفت بیهوده شما مگر ادعی مانند ما می خواهید که باز دارید ما را
 عَمَّا كُنَّا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَنُوتُنَا يُسْلَطُنِي مُبِيرٌ
 از آنچه می پرستیدند پدران ما پس بیاورید برای ما محسوس آشکارا

سوره ابراهيم
 ۲۵۶

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

گفتند به آنان پيامبران ما هم ما مگر انسانی مانند شما و ليكن الله

يَعْنِي عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا اَنْ نَأْتِيَكُمْ

معنا می دهد بر هر که خواهد از بندگان خود و نيست ممكن برای ما كه بياوريم برايكم

يُسْلُطُنِي اِلَّا بِاِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فليتوكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

حق می رسد مگر به اذن الله و بر الله بايد توكل كند مؤمنان

وَمَا لَنَا اَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سَبِيلًا

و چه شده ما را كه توكل كنيم بر الله و هدايت نموده است به ما راه های هدایت ما را

وَلَقَصِرَ عَلَى مَا أَدْبَسْنَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

و له من خواهم كرد بر آواری كه به ما رسانيد و بر الله بايد توكل كند متوكلان

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ

و گفتند آنان كه كفر ورزیدند به پيامبران خویش

أَرْضَنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ

و می نمود به آنان كه باز گردند به این ما پس وحی كرد به سوی بزرگوار کسی كه هر ايه هلاک خواهد كرد

الطَّالِعِينَ وَلَنُصَبِّحَنَّكُمْ

سازندگان و هر ايه صبح خواهم صبح شما را

ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

این برای کسی است كه بترسد از ايستادن در پيگاه من و بترسد از وعده عذاب من و طلب پيروي كردند

وَحَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

و نوميد ماند هر سرکش سيزنده

مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ

از آبي چركين

وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ

و می آيد برای او مرگ از هر جای و می نيست او مردنی و در

وَرَأْيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

پس لوت عذاب سخت

أَعْمَنَهُمْ كَرَمًاوَأَشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ

لشعل آتش من مانند خاکسری است كه سخت ورد به آن باد در روزی بادچيز نصيب نولند بابت

مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الصَّلُّ الْبَعِيدُ

بر آنچه كسب کرده اند بر هيچ چيزی اين است آن گمراهی دور حق

الَّذِينَ آمَنُوا **اللَّهُ** خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
 آيا ندیدی که همانا **الله** آفرید آسمان ها و زمین را به حق؟ اگر خواهد
 يَذْهَبَ بِكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى **اللَّهُ** بِعَزِيزٍ
 می برد شما را و بیاورد آفریده ای نو را و نیست این بر **الله** دشوار
 ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
 و پدیدار شوند پیش **الله** همگی پس گویند ناتوانان به آنانی که تکبر ورزیدند
 إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّقْنُونَ عَلَانَا مِنْ عَذَابِ **اللَّهُ**
 همانا ما بودیم پیرو شما پس آيا شما دفع کننده اید از ما عذاب **الله**
 مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا **اللَّهُ** لَهَدَيْتُكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
 چیزی را؟ گویند اگر راه نمودی ما را **الله** هر آینه ما نیز راه می نمودیم شما را یکسان است بر ما
 أَجْرُ عَلَانَا أَمْ صَبْرُنَا مَا لَنَا مِنْ مَّجِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ
 که بی نیکی کنیم یا صبر نماییم نیست برای ما هیچ گریزگاهی و گفت شیطان
 لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ **اللَّهُ** وَعْدُهُ لَحَقٌّ وَعَدْتُكُمْ وَوَعَدْتُكُمْ
 وقتی که به پایان رسید کار همانا **الله** وعده داد شما را وعده حق و وعده دادم به شما
 فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
 پس خلاف کردم من با شما و نبود برای من بر شما هیچ چیزی جز آنکه بخواندم شما را
 فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
 پس پذیرفتید اسخا مرا پس ملامت نکنید مرا و ملامت کنید خویش را نیستم من
 بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُمْ بِمَا
 قریا درس شما و نیستید شما قریا درس من همانا من منکر شدم به آنچه که
 أَشْرَكْتُمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 مرا شریک **الله** کردید پیش از این همانا ستمکاران برای آنان است عذابی دردناک
 ﴿٢٢﴾ وَأَدْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 و درآورده شوند آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته به بهشت ها (که)
 تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَجْرَى مِنْ
 جاری است از زیر (درختان) آنها جوی ها جلوسان باشند در آنجا به اجازه پروردگار شان درودشان
 فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ **اللَّهُ** مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
 در آنجا سلام است آيا ندیدی چگونه زده است **الله** مثلی را؟ کلمه پاکیزه
 كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾
 مانند درخت پاکیزه است که ریشه اش ثابت و شاخه اش در آسمان است

تَوَفَّىٰ أَكْلَهَا كُلِّ حِينٍ يَأْذِنُ رَبُّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

می دهد خوراکش هر زمانی به آن پروردگار خویش و می زند مثل ها را

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۵﴾ وَمِثْلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ

برای مردمان باشد که آنان پندپذیر شوند و مثل کلمه پلید

كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

مانند درخت پلید است که برکنده شده باشد از بالای زمین که نیست آن را ثباتی

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ

استوار می سازد الله کسانی را که ایمان آوردند یا گفتار استوار در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ

دنیا و در آخرت و گمراه می سازد الله ستمکاران را و می کند

اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿۲۷﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا

الله آنچه را می خواهد ﴿۲۷﴾ آیا ننگرستی به آنان که دگرگون کردند نعمت الله را به ناسپاسی

وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿۲۸﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ

و فرو دادورند قوم خود را به سرای تباهی که دوزخ است؟ جَهَنَّمَ دراپند آنجا و بد

الْفَرَارِ ﴿۲۹﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أندَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ

فرار گلی است [دوزخ] ﴿۲۹﴾ و قرار دادند برای الله همتایی را تا گمراه کنند [مردمان را] از راه او بگو

تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿۳۰﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ

بهره مند شوید پس همقا بازگشت شما به سوی آتش است ﴿۳۰﴾ بگو به آن بندگان من که

ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَهُمْ يُؤْتُونَ زَكَاةً وَسِرًّا وَعَلَانِيَةً

ایمان آوردند برپا دارند نماز را و اتفاق کنند از آنچه روزی ندیم به ایشان پنهان و آشکارا

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالٍ ﴿۳۱﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ

پیش از آنکه بیاید روزی که نه خرید و فروش است در آن و نه ایابگردانوستی ﴿۳۱﴾ الله است که آفرید

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ

آسمان ها و زمین را و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد

بِهِ مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ

به سبب آن از گیوه ها روزی برای شما و رام ساخت برای شما کشتی را تا روان گردید

فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأنْهَارَ جُودًا لَكُمْ

در دریا به فرمان او و رام گردانید برای شما جوی ها را و رام ساخت برای شما

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿۳۳﴾

آفتاب و ماه را که همواره روانند و رام ساخت برای شما شب و روز را ﴿۳۳﴾

وَمَا آتَاكُم مِّن كَثْرٍ مَّا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا **إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ** ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹

مُطِيعِينَ مُقْنِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ

در حالی که شتابان بالا گرفته اند سرهایشان را بر نمی گردانند به سوی سخن چشم ایشان اهلک نمی رسد و دل هایشان

هَوَاءٌ ۝۱۳ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ

نهی است اهل در فتنان نیست ۱۳ و بترسان مردمان را از روزی که بیاید به ایشان عذاب پس گویند آنان که

ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّحِبِّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ

ستم کردند ای پروردگار ما واپس دار ما را تا مدتی نزدیک تا قبول کنیم خواندن تورا و پیروی کنیم

الرُّسُلَ ۝۱۴ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِمَّنْ قَبْلَ مَا لَكُمْ

پیامبران را ای سوگند نمی خورید پیش از این که نباید شما را

مِنْ زَوَالٍ ۝۱۵ وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

هیچ بر افتادگی؟ ۱۵ و ساکن شدید در منازل آنان که ستم کردند

أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا

بر خویش و روشن شد برای شما که چگونه کردیم با آنان و زدیم

لَكُمْ الْأَمْثَالَ ۝۱۶ وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ

برای شما مثل هارا ۱۶ و به درستی که تیرنگ زدند و نهایت تیرنگشان و نزد **الله است**

مَكَرَهُمْ وَإِنْ كَانَتْ مَكْرَهُمْ لِيَرْزُلَ مِنْهُ الْجِبَالُ

اِحراى تیرنگشان و هر آینه بود تیرنگشان اچنان که از جای بر آید به سبب آن کوه ها

۝۱۷ فَلَا تَحْشَبَنَّ اللَّهَ مُخَلَّفًا وَعِدْدِيءُ رُسُلِهِ إِنَّ اللَّهَ

پس به تاکید مینماید **الله** را **الله** خلاف کننده و عده خود با رسولانش همانا **الله** پیروز است

ذُو أَنْتِقَامٍ ۝۱۸ يَوْمَ يَبْدُلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ

صاحب انتقام است ۱۸ روزی که دگرگون شود این زمین به غیر این زمین و آسمان ها را به غیر آنها

وَيَرْزُوا لِلَّهِ الْوَحِيدِ الْقَهَّارِ ۝۱۹ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ

و ابرم را لشکر شوند به پیشگاه **الله** یگانه چیره بر همه و بینی گناهکاران را در آن روز

مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝۲۰ سَرَّابِلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَعْنَى

بسته شدگان در زنجیرها ۲۰ پیراهنشان از قیر باشد و پوشاند

وَجُوهَهُمْ النَّارُ ۝۲۱ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ

روی ایشان را آتش ۲۱ تا جزا دهد **الله** هر کسی را (برابر آنچه) کرده است

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۲۲ هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا

همانا **الله** زود شمار است ۲۲ این پیام رسانی برای مردم است و تا بیم داده شوند

بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ الْوَحِيدُ وَلِيَذَّكَّرَ أَزْوَاجُ الْأَلْبَابِ ۝۲۳

به آن و تا بدانند که جز این نیست که او **الله** یگانه است و تا پند پذیر شوند خردمندان